

[Gideon.]

hypotekforeningernes pantebreve; for disse pantebrevs vedkommende er der ingen vanskeligheder. Det svarer også til den praksis, man allerede har. Derimod kan der måske være grund til at overveje udvidelsen, for så vidt angår pantebreve til statskassen og statslåneinstitutioner. For kredit- og hypotekforeningspantebrevs vedkommende er det nemlig sådan, at disse ikke kan transporteres videre, men det samme gælder ikke for de sidst nævnte pantebreve. De kan transporteres videre, og selv om de er kvitteret, vil de alligevel kunne, skal vi sige pustes op igen til at være reelle pantebreve. Derfor kan der måske være nogen tvivl om, hvorledes man skal stille sig, om der ikke skal indføjes en bestemmelse om, at sådanne pantebreve ikke må kunne sættes i omløb igen; så kan der i hvert fald ikke være tvivl om, at man kan gå med til det.

Skulle jeg lige til slut komme med en lille vurdering af de lovforslag, vi her behandler, vil jeg sige, at de naturligvis langtfra løser de problemer, der knytter sig til spørgsmålet om erhvervslivets øgede finansiering gennem belåning af de stadigt stigende værdier, der investeres i erhvervslivets driftsinventar og driftsmateriel i almindelighed, og navnlig klarer de ikke landbrugets kreditbehov. De betyder et fremskridt på vejen, men hvor meget de kommer til at betyde rent praktisk, vil jo først fremtiden og udviklingen vise.

Vi kunne imidlertid komme endnu et stykke videre frem. Jeg tænker her på en begrænsning af tinglysningslovens § 38, som jo har været overvejet. En sådan begrænsning ville utvivlsomt kunne føre til, at vi kom et stykke længere frem ad den vej, som her er betrådt. Jeg tænker også på, om man kunne komme til en ordning, hvorefter løsøre for landbrugets vedkommende i det hele taget kunne pantsættes alene og uden forbindelse med den faste ejendom. Men en egentlig løsning på dette får vi kun, hvis det på det ene eller andet

grundlag lykkes at få oprettet tilstrækkelig betryggende tredjeprioritetsinstitutioner, således som den omtalte kommission har været inde på. Denne kommission har gjort et banebrydende arbejde, og jeg vil udtale håb om, at dette arbejde må føre til praktiske resultater.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne tilsige en velvillig behandling af det foreliggende lovforslag.

Bruun de Neergaard: Hovedformålet med de 3 lovforslag, vi behandler her, skulle jo være at skabe en bedre retsstilling for det hidtil forkætrede retsinstitut „underpant i løsøre“. Lovforslagene er direkte foranlediget af kommissionen om landbrugets kreditproblemer og er udarbejdet på grundlag af en betænkning om underpant i løsøre. Da lovforslagene i det store og hele følger betænkningen og er godkendt af kommissionen om landbrugets kreditproblemer og også vil kunne godkendes af mit parti, skal jeg indskrænke mig til at fremsætte ganske få bemærkninger.

Man kan vel altid diskutere, således som det er sket i de sidste 150 år, om der er nogen berettigelse i at underbygge instituttet „underpant i løsøre“, men i hvert fald er det givet, at de økonomiske forhold har ændret sig væsentligt i dette tidsrum. Med mekaniseringen af erhvervslivet er løsørets værdi steget i forhold til den faste ejendom, og dermed har også løsøret fået en værdi som kreditgrundlag, som det ikke har haft tidligere.

En af de vigtigste indvendinger mod stiftelse af underpant i løsøre var, som Nellemann anførte, at man berøvede den almindelige kreditgivning grundlaget. Dette argument gælder ikke i dag i samme udstrækning som tidligere. Med samfundets udvikling er kreditgivningen blevet mere upersonlig. Pengeinstitutionerne kræver sikkerhed. Man kan heller ikke i dag på samme måde som tidligere bedømme en mands soliditet efter, hvad han råder over. Den enorme udvikling af salg mod ejendoms-